48
10 Temmuz 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE — YIL: 3 — fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

HÜKÜMET FAŞİZME CESARET VERİYOR

HÜKÜMET FAŞİSTLERİN ÜZERİNE GİTMEDE GÖSTEREMEDİĞİ CESARETİ DEVRİMCİ - DEMOKRATİK KURUM VE KİŞİLERİN ÜZERİNE GİDEREK BOL BOL GÖSTERİYOR

CHP Hükümetinin faşizmle mücadeledeki kararsız tutumu ve yanlış kararları faşist azgınlığın artmasına sebep oluyor. Geçtiğimiz hafta bu azgınlığın doruğuna ulaşmasına sahne oldu. Birçok devrimci ve demokrat faşistlerin kurşunlarına hedef olup hayatını kaybetti.

Eğitim Enstitüleriyle ilgili Danıştay kararlarını tüm uyarılara rağmen uygulamayan hükümet bu kurumlardaki faşist üslerin ve Atatürk Eğitim Enstitüsü müdür yardımcısı Fahrettin Yılmaz'ın katlinin sorumluluğunu taşımaktadır. Faşistler okula gelmekte olan Fahrettin Yılmaz'ı yaylım ateşine tutarak öldürdüler. Her zamanki gibi failleri bulunamadı.

Hükümet faşistlerin üzerine gitmede gösteremediği cesareti devrimci - demokratik kurum ve kişilerin üzerine giderek bol bol gösteriyor. Bunun son örneğini İTÜ yurdunun açılması için direnen öğrenciler ve POL-DER'e karşı uygulanan tavırlar göstermiştir. Edirnekapı yurdundaki faşist karargâh boşaltma kararına rağmen aylardır yerinde dururken, yurtlarının kapatılmasını protesto eden öğrencilerin üzerine bir yıldırım harekâtı yapıldı. 272 öğrenci gözaltına alındı. Vali Tekin «Tam bir fiili durum yaratmışlardı. Duvarlarda biçimsiz yazılar, sloganlar doluydu. Sanki hükümet yoktu, devlet yoktu» diye değerlendiriyordu İTÜ olayını. Bir MC valisi de ancak böyre konuşabilirdi. Aynı vali Edirnekapı yurdunu işgal altında tutan ve bir süre önce Muhteşem Cimşit ile Mehmet Karıksız aldlı lise öğrencilerine yurdun mahzenlerinde işkence yapan faşistlerden şu sözlerle bahsediyor: «Bu vatanın çocukları pek kısa zamanda kimler tarafından kandırıldıklarını, istismar edildiklerini anlayacaklar ve mutlaka devletin şefkatine sığınacaklardır.»

Neticede faşistler üstleri bile aranmadan marşlar söyleyerek yurdu boşalttılar.

Halk Partisi faşizme karşı, bu tutarsız tavrıyla ve MC kadrolarıyla aynı hamurdan yoğrulmuş kadrolarıyla doğru düsüt bir mücadele veremeyecektir. Ama demokrasi güçleri yenilirse sonunda CHP'nin de başını yiyecektir faşizm.

FAŞİSTLER YURDU BU HALE GETİRDİ

17 İşçinin Ölümünden Kömür İşletmesi Suçlu

Karadeniz Ereğlisi Asliye Ceza Mahkemesi 24 Nisan 1978 tarihinde 17 işçinin ölümüyle sonuçlanan «iş kazasında» Ereğli Kömürleri İşletmesini kusurlu buldu.

Maden mühendislerinden oluşan bilirkişi yaptığı incelemede grizu patlaması sonucunda onyedi işçinin ölümünde idarenin ihmal ve kusuru bulunduğunu saptamıştır. Mahkeme işletmeyi temsil eden İdari İşler Müdürü Burhan Cengiz'i on bin lira para cezasına çarptırdı.

Burhan Cengiz on bin lira ödeyecek. Daha doğrusu kömür işletmesi bu parayı verecek. Ama on yedi işçi geri dönmeyecek. Yeni onyedi işçilerin ölümüne kim engel olacak? Şimdiye kadar ölenlerin sorumlusu kim? İşgüvenliği için gerekli masraflardan kaçınan işverenlerdir suçlu.

İşçi sınıfı mücadelesinin önemli bir parçasını işyerlerinde can güvenliğinin sağlanması oluşturuyor.

12 Mart İşkencecisi Müdür Oldu

12 Mart faşizmi sırasında tutuklulara işkence yapan ve bu durumu mahkeme tutanaklarına geçmiş bulunan Ümit Erdal, İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nde Şube Müdürlüğüne atanmıştır.

Ümit Erdal varlığı Ecevit tarafından inkâr edilen ünlü kontrgerillanın uzmanlarından biriydi ve sanıklara bilfiil işkence yapmakla tanınıyordu.

Yeni şube müdürü Halk Partisine hayırlı olsun.

gerçek durum

Demokrasi Güçleri Uyanık Olmalıdır

İlericiler, yurtseverler ,demokratlar, sözün genel anlamında, işçiler ve emekçiler üzerindeki faşist baskılar, saldırı ve cinayetler son günlerde alabildiğine azıttı. Bu cinayetlerin kimlere yöneldiğine bakarak amaçlarını da tesbit etmek mümkündür. Toplumda, demokrasiden ve özgürlüklerden yana olanları sindirmek, genel bir demokratlaşmanın önüne geçmek ve kanlı bir sermaye iktidarının ön koşullarını yaratmak.

MC iktidarları döneminde başlatılan bu saldırılar sadece anunakla kalmamış, belli bir amaca oturtulduğu kadar bir sisteme ve örgütlenmeye de ulaştırılmıştır. Çoktandır söz konusu olan, tek tek faşist saldırılar değil, belli merkezlerden yönetilen planlı saldırılardır.

Toplumumuzun dinamik kesimleri, faşistlerin amaçları ve tırmanışları karşısında hiç bir zaman uyanıklığı elden bırakmadılar. Demokrasi güçleri bir yandan faşist tırmanışa karşı mücadele verirlerken, öbür yandan bu mücadeleye daha çok sayıda insan kazanmak için çaba gösterdiler. Bugünkü iktidarın işbaşına gelmesi bir ölçüde, emekçilerin demokrasiden yana ağır basan eğilimleri ve aktif mücadeleleri sayesinde mümkün olmuştur.

Ecevit hükümeti'nin omuzlarında önemli bir tarihi görevin yükü vardır. Zaten hükümet bunu kabul etmiş ve işbaşına geldiği gün, faşist saldırıların önünü alacağını, toplumun demokratikleşmesi için elinden gelen çabayı göstereceğini açıklamıştır.

İşlerin hiç de bu doğrultuda gitmediğini hep birlikte gördük ve yaşadık. Demokratikleşmenin sağlanması yerine Ecevit hükümeti bütün gücünü sermayenin sıkıntılarına bir çare bulmak için harcadı. Faşist saldırganlığa karşı mücadaleden sürekli kaçındı. Bu konuda demokratik güçlerin ve özellikle sosyalistlerin uyarılarına kulak asmadı. Kulak asmaması bir yana, Ecevit hükümeti, faşistlerin üzerine yürüyeceğine demokratik örgütlere sırtını çevirdi, bu arada POL - DER'i kapatmak için yırtındı durdu. Sonunda amacına da ulaştı.

Faşist saldırganlık karşısında hükümetin bu kararsız tutumunun demokrasiye çok pahalıya malolacağının belirtileri daha şimdiden gün yüzüne çıkmış bulunuyor. Faşistler ve gericiler, kendilerinin yapamadıklarını CHP ağırlıklı hükümete yaptırdıkça daha ileriye gitmekte ve hükümeti demokrasi güçlerinin üzerine saldırtmak için yoğun çaba göstermektedirler.

Gericiliğe bu cesareti veren Ecevit Hükümetinin kararsızlığıdır. Demokratik güçler, bir yandan faşizme ve gericiliğe karşı, öbür yandan hükümetin faşist saldırılar karşısındaki kararsız tutumuna karşı mücadele vermek zorundadırlar. Demokratik hakları savunmakla, demokrasi saflarını genişletme mücadelesinin bütünlüğü gözardı edilmemelidir.

Faşistler Müdür Muavinini Katletti

BİR GÜN ÖNCE TEDBİR ALINMASI İSTENMİŞTİ

Faşistlerin katlettiği Fahrettin Yılmaz

Danıştay kararlarının uygulanmaması sonucunda Eğitim Enstitülerini, bu arada İstanbul'daki Atatürk Eğitim Enstitüsü'nü karargâh olarak kullanmaya devam eden faşistler cinayetlerine bir yenisini daha eklediler. Atatürk Eğitim Enstitüsü Müdür Muavini Fahrettin Yılmaz'ı katlettiler.

Yılmaz, okula gelmek için dolmuş beklerken faşistlerin kurşun yağmuruna tutuldu. Vücuduna isabet eden onaltı kurşun sonucunda ölen Yılmaz'ın katilleri kaçtılar.

Hükümet ve Valilik faşistlerin yarattığı tehlikelere karşı defalarca uyarıldığı halde ciddi bir tedbir alınmamıştır. Atatürk Eğitim Enstitüsü yöneticileri son olarak 4 Temmuz'da, yani Yılmaz'ın öldürülmesinden birgün önce Valiliğe elden verdikleri bir dilekçeyle tedbir alınmasını istemişlerdi. Dilekçede okuldaki faşist eşkiyaların isimleri belirtilmiş, okul karşısındaki faşist yuvası «Türk Yurdu»nun kapatılması, güvenlik tedbirlerinin arttırılması istenmişti.

Ama faşistlerin zamanla adam öldürmekten bıkarak (!) islah olacakları gibi bir anlayış güden hükümet ve onun MC benzeri idari kadroları tüm bu isteklere kulak asmadılar. Sosyalistlerin CHP'ye yöneltliği eleştiri ve uyarılara adırış edilmedi.

POL-DER Kapatıldı

VALİLİK KARARINA DANIŞTAY'DA İTİRAZ EDİLİYOR

Önce İşişleri Bakanının, sonra da Başbakan'ın ifadeleriyle aylardır kapatılma hazırlıkları yapılan POL - DER Ankara Valiliğince kapatıldı.

MC döneminde kurulan ve MC'nin kapatmaya cesaret edemediği demokrat polislerin örgütü sekiz yıllık bir mücadeleden sonra CHP hükümeti zamanında, CHP'nin atadığı bir valinin kararıyla kapatılmış oldu.

Yetkililer polis örgütünün bölündüğü gerekçesiyle aylardan beri POL - DER'in kapatılmasının kamuoyunu oluşturmaya çalışıyorlardı. Faşistlerin kurduğu POL - BİR'in böyle bir gerekçeye zemin hazırlamaktan başka bir gayesi olmadığı hiç bir POL-BİR veya MHP yetkilisinin bu derneklerden ikisinin de kapatılması gerektiği yolundaki sözlere karşı çıkmamasından da belli oluyordu.

Valiliğin almış olduğu kapatma kararına karşı Danıştay'a başvurulacağı öğrenilmiş bulunuyor. Aslında Valilikler dernekleri süresiz olarak kapatma yetkisine sahip değiller. Böyle bir kararı ancak mahkemeler verebilir.

Her şeye rağmen demokrasi güçleri gene de galip gelecektir. Halk Partisi'nin POL - DER'i kapatmak için tüm parlamenter üyelerini ikna edebileceği beklenememektedir. Ayrıca böyle bir yasa Meclis'e geldiğinde CHP'nin MC partileriyle nasıl biraraya geldiğini görmek acıklı bir manzara oluşturacaktır.

TEK'de Grev mi, Sahtekarlık mı?

Türkiye Elektrik Kurumunda çalışan işçiler işi yavaşlattılar. 6 Temmuz günü işçiler daha az çalışarak işverenden hak isteyecekler. Direnişi yöneten sendika TES - İŞ ve bu göstermelik oyunu planlayan ise TES-İŞ'in azılı bir işçi düşmanı olan başkanı Orhan Erçelik.

Elektrik işkolunda işçilerin grev yetkisi olmadığı bilinir. İşçilerin haklarını savunan TEK - GES - İŞ Sendikası ise, bu işkolunda grev hakkının elde edilmesi için yıllardır mücadele verir. Ortak mücadele çağrılarına ise TES - İŞ kulak bile vermez. Çünkü TES - İŞ ve onun başkanı tam bir işçi düşmanı tavrı içindedir ve bu tavır daima patrona hizmettir.

İşi yavaşlatma eylemi de bir oyundur ve işverenle uzlaşma numaralarını örtbas etmek içindir. Ama TEK işçileri bu oyunları bozuyorlar ve gerçek sendikaları TEK-GES - İŞ etrafında kenetleniyorlar. Sarı sendikaların iki ayağı bir pabuçtadır ve onları danışıklı grevler bile kurtaramayacaktır.

Patronlar bir işçi kadar vergi vermiyor

VERGİ MÜKELLEFLERİNİN % 95'İ AYDA 387 LİRA VERGİ VERİYOR
1976'DA SADECE 15000 MÜKELLEF 1. DERECEDEN DEVLET MEMURU KADAR VERGİ ÖDEMİŞ

1976 yılı kazançlarını vergi dairelerine beyan eden 630.400 mükelleften 599.337'si ayda ortalama 387 lira vergi ödedikleri tesbit edilmiştir. Halbuki evli iki çocuklu bir işçi ya da memur ayda 680 lira vergi veriyor.

Yapılan araştırmaya göre mükelleflerin % 4'ü 1976 yılında hiç kazanç elde etmediklerini beyan etmişlerdir. Mükelleflerin % 68.20'sini teşkil eden 418.000 kişi ise 1976 yılında bin lira ile yirmi beşbin lira arasında kazanç sağladıklarını ileri sürmüşlerdir. Yani ayda 1000 lira kazanmış bu küçük esnaf ve kapitalistler. Mükelleflerin % 16.8'i ise 25 bin lira ile 55 bin lira arasında kazandıklarını, yani asgari ücret düzeyinde bir kazançları olduğunu belirtmiş.

Yılda 55 bin liradan fazla kazandıklarını beyan edenler ise tüm vergi mükelleflerinin % 12.8'ini teşkil ediyor.

1975 yılı için çıkartılan rakamlar da hayli ilgi çekici. Buna göre 1975 yılında tüccar ve sanayiciler ortalama 14790 lira, büyük çiftçiler 8202 lira, serbest meslek sahipleri (doktorlar , avukatlar vb.) 12646 lira vergi ödemişler. Oysa 1. dereceden bir devlet memuru yılda 35.055 lira vergi ödüyor.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Enver Sedat Baklayı Ağzından Çıkardı

- AÇIKLANAN BARIŞ PLANINDA İSRAİL'İN İŞGAL ETTİĞİ TÜM ARAP TOPRAKLARINDAN ÇEKİLMESİNDEN BAHSEDİLMİYOR
- FİLİSTİN HALKININ KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI UYUTULUYOR

İşbirlikçi Mısır burjuvazisinin temsilcisi Enver Sedat'ın ihanet planları hazırlamakta olduğunu daha önce bildirmiştik. Enver Sedat ihaneti karşısında doğacak iç tepkilere karşı gerekli anti-demokratik tedbirleri aldığı kanaatine varmış olacak ki bu ihanet planı açıklandı.

Plana göre İsrail Gazze şeridi ve Batı Şeria'dan beş yıl içinde çekilecek. Böylece Suriye'ye ait Golan tepeleri de dahil olmak üzere birçok Arap toprağından İsrail'in çekilmesi isteminden vazgeçilmiş oluyor. Üstelik İsrail bu topraklardan da beş sene içinde çekilebilirmiş!

Gene plana göre Filistin halkının kendi kaderini tayin etmesi Birleşmiş Milletler ve Mısır gözetiminde sağlanması için gerekli hazırlıklar yapılabilirmiş. Buradaki Birleşmiş Milletler gözetimi sözünün hiç bir pratik değeri yoktur. Önemli nokta, yani pratikte işleyecek nokta Mısır gözetimi meselesidir. Daha önce sömürücü gerici sınıfların egemenliği altındaki gözetimlerin nasıl sonuçlar verdiğini bilen Filistin halkı bu yalana kanmayacaktır. Ürdün ve Lübnan'da olduğu gibi Mısır gözetimi de Filistin halkına kan ve gözyaşı getirebilir ancak.

Filistin Gerillaları Kuzey Yemen'e Karşı Savaştı

Devlet Başkanı El Gaşmi'nin öldürülmesinden sonra Kuzey Yemen askeri birlikleri Yemen Demokratik Halk Cumhuriyetinin sınır köylerine bir saldırı girişiminde bulunmuşlardı. Filistin gerillalarının bu saldırıyı püskürtmek amacıyla Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti askeri birlikleri ve milis kuvvetlerinin yanısıra savaştıkları öğrenilmiştir.

Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi sözcüsü bu açıklamayı yaptıktan sonra Arap Birliği Örgütü'nün Yemen Demokratik Halk Cumhuriyetine karşı aldığı tutumu da kınamıştır.

Maocular Kahraman Vietnam Halkını Tehdit Ediyor

- ÇİN'İN DESTEKLEDİĞİ KAMBOÇYA SALDIRISI PÜSKÜRTÜLDÜ
- ÇİN VİETNAM KONSOLOSLUKLARINI KAPATTIRIYOR
- PEKİN VİETNAM'DAKİ TEKNİSYENLERİNİ GERİ ÇEKTİ

Mao'cu Çin yöneticilerinin dünyada yürüttükleri gerici siyasete uymayı reddeden Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti, Çin tehditleriyle karşı karşıya bulunuyor. Büyük devlet olma hırsından ve şöven (aşırı) milliyetçilik temelinden kaynaklanan Mao'cu gerici politika yayılmacı emellerini Vietnam halkından toprak talep edecek kadar ilerletmişti.

Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nin Mao'culuğun gerici niteliğine karşı dünya sosyalist sisteminin ve Sovyetler Birliği'nin yanında yeralması Mao'culan çılgına çevirmiş ve Vietnam'a karşı düşmanca tavır almalarına sebep olmuştur.

Şimdi de Mao'cular Kamboçya birliklerini Vietnam'a saldırttılar. Bu saldırı kahraman Vietnam birliklerince geri püskürtüldü. Çin, ülkedeki Vietnam konsolosluklarını kapatarak ve Vietnam'daki teknisyenlerini geri çekerek düşmanca tavrını sürdürüyor.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi yayın organı Pravda gazetesinde Parti Genel Sekreteri Brejnev'in Vietnam yöneticilerine gönderdiği «saldırı ve şantaja karşı kesin destek» telgrafı yayınlandı. Gene Pravda'da çıkan bir yazıda «Pekin'in komşu bir sosyalist ülkeye yaptığı baskıyı tüm dünya ibretle izlemektedir» deniyor.

VİETNAMLILAR YURTLARINI BÖYLE SAVUNURLAR

EĞİTİM KÖŞESİ

Barış İçinde Birlikte Yaşama Nedir?

Sosyal sistemleri farklı olan ülkelerin barış içinde birlikte yaşamaları, SOSYALİST bir ilkedir. İşçi sınıfının bilimi olan sosyalizm, kapitalist ve sosyalist ülkelerin dünya barışını korumak için barış içinde birlikte yaşamalarını ister. Sosyalist ülkeler, kapitalist devletlere saldırmak yoluyla sosyalizmi kabul ettirmeyi öngörmezler. Bugüne değin hiç bir sosyalist ülke, kapitalist bir ülkeye saldırmamıştır. Tersine, sosyalist ülkelere saldırı, daima emperyalist-kapitalist ülkelerden gelmiştir.

Barış içinde birlikte yaşama ilkesi, dünya devrimci süreci için daha elverişli koşulların yaratılmasını sağlar. Sosyalist ülkeler dünyada barış ve güvenliğin korunması için öncü mücadele verirlerken bu ilkeye dayanırlar.

Barış içinde birlikte yaşama ilkesi, şu şartları gerekli sayar:

1 — Devletler birbirlerinin içişlerine karışmamalıdırlar.

2 — Devletler, karşılıklı olarak, birbirlerinin egemenliklerine, bağımsızlıklarına ve toprak bütünlüklerine saygı göstermelidirler.

3 — Devletler arasında çıkan anlaşmazlıklar silah yoluyla değil, barışçıl yöntemlerle ve görüşmelerle çözüme ulaştırılmalıdır.

4 — Sosyal sistemleri farklı olan devletler, birbirleriyle, karşılıklı yarar temelinde, ekonomik, ticari, teknolojik, bilimsel ve kültürel ilişkilerde bulunmalıdırlar.

5 — Kapitalist devletlerle barış içinde birlikte yaşamak, kapitalizme ve burjuva ideolojisine karşı sosyalist ideolojik mücadeleyi ve propagandayı önlemez. Tersine, barış içinde birlikte yaşanırken, işçi sınıfının bilimi olan sosyalizmin ideoloik mücadelesi sürdürülmelidir.

Barış içinde birlikte yaşama ilkesinin bugünkü somutlanmış politikası detant'dır. Detant (yumuşama) Batı ile Doğu arasında, emperyalist blokla dünya sosyalist sistemi arasındaki gerginliğin yumuşatılmasını, nükleer silâhlardan başlayarak silâhlanma yarışının durdurulmasını ve giderek genel ve tam silâhsızlanmaya ulaşılmasını öngörür.

SOYUZ 30 Kozmonotları Dünyaya Döndü

İçinde biri Sovyet ,diğeri Polonyalı iki kozmonotun bulunduğu Soyuz 30 uzay aracı dünyaya dönmüştür. Soyuz 30 daha önce uzaya fırlatılan Soyuz 19 gibi Soyut 6 uzay istasyonuna kenetlenmişti.

Sovyetler Birliği uzay çalışmalarına kardeş sosyalist ülkeleri de katan bir program uygulamaktadır. Nitekim daha önce de bir Çekoslovak kozmonotu uzaya fırlatılmıştı.

Soyuz 29'da bulunan Sovyet kozmonotları ise daha önce gene Sovyet kozmonotları tarafından kırılan 96 günlük uzayda kalma rekorunu aşmaya çalışacaklardır.

Sahte Demokrasiye Hayır

İran Halkları "Halk Demokrasisi İçin Savaşıyor„

İran Başbakanı Cemsid Amuzegâr bir demeç verdi. Dedi ki; demokrasiye tedbirli gitmek gerekir. Hızlı reformlara karşıyım!

Şah celladının bu baş suçortağı ve İran halklarının gözü dönmüş düşmanı kendi ağzıyla kendini ele veriyor. Demokrasiye gitmekten söz edip, ülkede şimdilik demokrasi olmadığını itiraf ediyor. Yıllardır İran'lı ilericileri, yurtseverleri katlettiler, İranlı emekçilerin alın terini emperyalizme peşkeş çektiler ve bunun adına demokrasi diyerek halkı kandırdıklarını sandılar.

İran Başbakanı Amuzegâr

Ama artık bu kara istibdata ABD emperyalistleri bile sahip çıkamaz oldular. Şah mezaliminden kurtulmak için savaşan İran Halkları gerçek demokrasi ve geniş özgürlükler istiyor. Emperyalizmden bağımsızlık ve ulusal demokratik hakların kazanılması İran emekçilerinin baş hedefidir. Bu mücadele yükseliyor, bu mücadele Şah despotizminin temellerini sallıyor.

Yıkılacağından korkan saltanat bazı haklarla halkı kandıracağını umuyor. Şah gidecek ama sivil gangsterler gelecek. Sömürü, zulüm ve baskı devam edecek. SAVAK cellatları kan dökecek, emperyalist tekeller İranlı emekçilerin iliğini sömürecek.

İran halkı bu sahte demokrasiye inanmıyor. O, gerçek bir demokrasi, HALK DEMOKRASİSİ istiyor ve bu gerçek demokrasiyi kurmak için savaşıyor. Zafer, emperyalist kuklaların değil, İran halklarının olacaktır.

SWAPO Lideri Sam Nuoma 6-8 Ağustos Tarihlerinde Ülkemizde Olacak

Afrika'da kurtuluş mücadelesi veren halkların temsilcilerinin resmen Türkiye'ye davet edildiği öğrenilmiştir. Ülkemize ilk olarak Güney Afrika Cumhuriyetinin ırkçı beyaz azınlık yönetimi tarafından işgal altında tutulan Namibia'nın Kurtuluş Örgütü Lideri gelecek.

Güney Batı Afrika Halk Örgütü (SWAPO)'nun lideri Sam Nuoma yanındaki bir heyetle birlikte 6 - 8 Ağustos tarihlerinde Türkiye'de olacak.

Yıllardır sömürgecilerin politikalarının dümen suyundan ayrılmayan Türkiye'nin uluslararası forumlarda tecrit edilmesinin bir sonucu olan bu politika değişikliği olumlu karşılanmalıdır.

Namibia'da yerli halk büyük bir çoğunluğu oluşturmaktadır. Ülkede sekiz siyah Afrikalıya karşı ancak bir beyaz bulunmaktadır. Korkunç bir sömürüye ek olarak utanç verici bir ırkçılığın hüküm sürdüğü ülkede halk kurtuluş güçleri uzun bir süreden beri silahlı mücadele vermektedirler.

Nato Elini Afrika'dan Çeksin

GÜNEY AFRİKA KURTULUŞ ÖRGÜTLERİ LEFKOŞE'DE TOPLANDI

Güney Afrika'da ırkçı beyaz azınlığın egemenliğine karşı mücadele eden üç kurtuluş örgütü, Kıbrıs'ın başkenti Lefkoşe'de ortak bir açıklama yaparak NATO ülkelerinin Afrika'nın içişlerine karıştığını açıklamışlar ve bu nedenle kıt'ada gerginliğin arttığını belirtmişlerdir.

«Irkçılığa, ırkayrımına ve sömürgeciliğe karşı mücadele konferansı» dolayısıyle Lefkoşe'de bulunan Güney Afrika Ulusal Kongresi, Güneybatı Afrika Halk Kurtuluş Örgütü ve Rodezya Ulusal Cephesi temsilcileri yaptıkları ortak açıklamada Batı ülkelerini Afrika Birliği'ni yok etmek, ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmak ve Afrika'daki ilerici rejimlere karşı komplolar düzenlemekle suçlamışlardır. Kurtuluş örgütleri temsilcileri ayrıca Birleşik Amerika Devlet Başkanı Carter'in insan haklarını çiğnediğini belirtmişlerdir.

Helsinki Kararları Hayat Buluyor

Türkiye'de hükümetler oldum olası uluslararası anlaşmalara önem vermezler, sırt çevirirler. Altına imza attıkları bu anlaşmaların gereklerini yerine getirmezler, hatta hükümlerini çiğnerler.

Helsinki Konferansı kararları da böyle. Türkiye bu kararları imzaladı, ama hangisine uydu ki? TSIP'in geçen yıl hükümete vediği MUHTIRA'da yüzlerce örnek verildi ve bütün bunlar Helsinki Kararlarını çiğnemenin örneğini oluşturuyordu.

Danıştay yeni bir karar verdi. Filim çekmek için Türkiye'ye gelen bir İsveç televizyon grubu keyfi bir uygulamayla yurt dışına kovulmuştu. Bu karara itiraz edildi ve Danıştay itirazı haklı buldu. Danıştay şöyle dedi: **«Uluslararası anlaşma hükümleri birer kanun niteliğindedir.»**

Helsinki anlaşması kararları halkımızın çıkarınadır ve bu kararlar uygulanmalıdır. Bu kararları uygulamaktan kaçınan hükümetler suç işlemiş olurlar. Demokrasi güçleri bu suçların üzerine gitmeli ve haklarını söke söke koparmalıdırlar.

Helsinki kararları artık hayat buluyor, hayatımızın kuralları haline geliyor. Helsinki kararlarına sahip çıkalım, uluslararası anlaşmalardan doğan haklarımızı çiğnetmeyelim!

BİR DOKUMA İŞÇİSİYLE KONUŞMA

GERÇEK Gaziantep Muhabiri Salman KARCI

Gaziantep'in Ünaldı semti oldukça geniş bir semt olup çok sayıda mahalleyi içine alıyor. Bu mahallelerden birindeyiz. Gerçek gazetesinin satımı yapılıyor. Mahalle de görebildiğimiz her yer dokuma tezgâhlarıyla çevrelenmiş bulunuyor. Bu tezgahlarda halı, havlu ve çarşaf işleniyor. Gazeteyi işçilere vermek için tek tek dokuma atölyelerini dolaşırken çok sık rastladığımız durumlardan birini anlatmak istiyorum.

13-14 yaşlarının ağır bastığı dokuma işçilerinin durumu hiç de iç açıcı bir tablo arzetmiyor. Kalfalarının kahveye gidip oturarak işi kendilerine bıraktığı bu genç emekçiler günde 12 saat çalışıyorlar. Çok sık gözlenen durumlardan biri de dokuma işçilerinin —yaşları büyük olanlar da dahil— okuma yazma oranlarının düşük olması. Şimdi bu durumdaki bir işçi ile konuşuyoruz:

Gerçek : İsminiz?

Cevap : Hasan Yakud.

Gerçek : Bu tezgâhda ne işliyorsunuz?

Cevap : Kilim işiliyorum.

Gerçek : Bu meslekde ne kadar zamandır çalışıyorsunuz?

Cevap : Bir yıldır çalışıyorum.

Gerçek : Ne kadar ücret alıyorsun?

Cevap : Biz işlediğimiz parça sayısına göre ücret alırız.

Gerçek : Nasıl?

Cevap : 1 boy kilim için 15 TL. ücretlerimizi hafta sonunda alırız.

Gerçek : Peki, hafta sonunda ne kadar para alabiliyorsun?

Cevap : Çoğu zaman 500 TL.

Gerçek : Geçindirmekle yükümlü olduğun kişiler var mı?

Cevap : Bir aileye bakıyorum bu parayla.

Gerçek : Kayıtlı olduğunuz sendika var mı?

Cevap : Yok.

Gerçek : Sigorta?

Cevap : O da yok.

Gerçek : Sana bir Gerçek versem okur musun?

Cevap : Ben okuma bilmiyorum. Yoksa okumayı çok isterdim. Biz zamanında Suriye'den buraya yerleşmişiz. Benim nüfusda kaydım bile yok. Ailem fakir olduğundan beni okula göndermediler.

Gerçek : Peki, okuyamamış olmanın ezikliğinden ve bu ağır çalışma koşullarından kurtulmak mümkün değil mi?

Cevap : Elbette mümkün. Benim durumumdakilerin birleşmesiyle...

Bilimin zirvesine ulaştığı çağımızda, insanlarımızın öğretimin ilk basamağını teşkil eden ilkoğretimden bile mahrum edilmeleri insanı çok derinden yaralayan bir durum; ama aynı insanların «birleşmek»ten sözetmeye başlamış olmaları da, aynı ölçüde mutlandıran bir durum olmalıdır.

PAŞAKÖY'DE MÜCADELE

Paşaköy, İpsala'ya bağlı verimli topraklara sahip bir köy. Ama topraklar ağaların elinde.

Gerçek : Paşaköy halkının hazine, maliye arazilerini işgal edip ekip sürdüğünü öğrendik. Köyün bu işgal olayında siz de bulundunuz mu?

Ali Yetim : Evet vardım. Zaten bütün Paşaköy halkı vardı.

Gerçek : Geçmiş yıllarda da böyle bir müdahelede köy olarak bulunmuş muydunuz?

Ali Yetim : Geçmiş yıllarda da birçok defa bulunduk. Fakat Jandarma dayağı ve baskıları sonucu toprak kavgamız engellendi.

Gerçek : Son işgal ettiğiniz arazi kaç dekar?

Ali Yetim : 500 dekar yer sürüp ektik.

Gerçek : Jandarma bu defa baskı yapmadı mı?

Ali Yetim : Yapmadı. Yalnız biz köyümüz hudutları dahilinde bulunan ve hazine, maliye yeri olarak tesbit gören toprakları sürmek istedik ve bir kısmını sürdük, fakat karşımıza maliye değilde toprak kapitalisti Kadir Bey çıktı.

Gerçek : Kadir Bey kimdir?

Ali Yetim : Şehirde oturan köyümüzle hiç ilgisi olmayan bir kişidir. Bizim hazine yeri olarak sürüp ektiğimiz yerleri daha önce yasalara uydurup kendi üstüne tesbit ettirmiş.

Gerçek : Bu hazine arazileri dediğiniz topraklar tahminen kaç dekardır, biliyor musun?

Ali Yetim : 5000, 6000 dekardır.

Gerçek : Sizi tanıyabilir miyiz?

— Ben Paşaköy halkından Mustafa Aslan.

Gerçek : Siz de bu işgale katıldınız mı?

M. Aslan : Katıldım. Zaten köyümüzün tüm topraksız kişileri katıldılar.

Gerçek : Katıldığınız için sizlere herhangi bir yerden baskı yapılmadı mı?

M. Aslan : Ufak tefek baskılar yapıldı. Bir gün ceza evinde kaldım.

Gerçek : Hâlâ cezaevinde olan arkadaşınız var mı?

M. Aslan : Var bir kişi. Diğer arkadaşlarımın ifadeleri alındı yalnızca.

Gerçek : Bu günkü iktidar hakkında düşündüklerinizi söyler misiniz?

Ali Yetim : Bu günkü iktidar halktan yana olduğunu söylüyor. Fakat hayat pahalılığı dayanılmaz hale geldi. Faşistlere karşı etkin tedbir alınmıyor.

Gerçek : CHP dışındaki sol hakkında neler biliyorsun, bu konu hakkında söyleyeceklerin var mı?

Ali Yetim : CHP dışındaki sol dağınıktır. Eylem birliği sağlanmıyor. Zaten CHP dışındaki solu pek tanımıyorum. Bir yığın parti var fakat hiç birinin programını okumadım. Çevremde CHP dışındaki sol hareket içinde yer alan arkadaşların davranışlarına bakarak yargılıyorum.

Gerçek : TSİP'i tanıyor musun?

Ali Yetim : Parti olarak tanımıyorum. Yalnız çevremizdeki TSİP'lilerin doğruluğuna inandığım için bu partiye sempati duyuyorum.

Ordu'da "Bülbül deresi,, Mikrop Saçıyor

Gerçek Muhabiri: Musa Şener

Ordu ilinin tam merkezinden geçen ve genellikle gecekondu mahallelerini tehdit eden bu lağım hendeğinin adı «Bülbül Deresi».

«Bülbül Deresi»ne kadar nazik ve kibar bir isme sahipse o kadar da dehşet verici, mikrop saçıcı bir pislik yuvasıdır. «Bu nazik, kibar derenin» içerisinde kedi büyüklüğünde fareler yaşamaktadır.

Bu lağımın çevresinde yaşayan insanların çoğu işçi köylü aileleridir. Hergün kendilerine dolaylı ya da dolaysız yoldan mikrop taşındığının pek farkında değiller. Ama çevrede yaşayanlar en azından kokudan rahatsız olarak «derenin» üzerinin kapanmasından yanalar. Şimdiye kadar işbaşına gelen belediye görevlileri bu konuda çok söz verdilerse de sözlerini çabucak unuttular.

Ayrıca Ordu ilinin kanalizasyon çalışmaları iki yıldır angarya şeklinde sürmektedir. Karadenizin bu şirin köşesi adeta açık lağım şehri olmuştur.

Gerçeğe mektup

Bizler Manisa, Maliye Muhasebe Yüksek Okulu öğrencisi genç sosyalistleri olarak okulumuzda meydana gelen, olayları, işçi sınıfının, emekçi halkın gazetesi olan GERÇEK gazetesine göndermeyi uygun bulduk.

Okulumuz E.Ü. İ.T.B.F.ne bağlı 4 yıllık Maliye Muhasebe Yüksek Okuludur.

Bugüne kadar okuldan mezun olan öğrenciler, burjuvazinin ucuz beyin olarak faydalanacağı kişi şeklinde yetiştiriliyor. Okul idaresi nurcu sekreter ve gerici kişilerce işgal edilmiş durumda. Hal böyle olunca, ilerici demokrat asistan ve öğrencilere anti-demokratik baskı ve haksızlıklar yapılıyor. Daha önce 1. sınıf öğrencilerine 26 Haziran günü Makro Ekonomiden Müdür tarafından sınav yapılacağı duyurulduğu halde, sınav hakkı idare tarafından öğrencilere verilmemiştir. Devrimcilerin okul idaresinin anti. demokratik tutumunu protesto etmek üzere direnmeleri sonucu sınavın Temmuz sonunda yapılacağı duyurulmuştur.

Okul öğrencisi olan 20 kadar faşist zorba sokaktan topladıkları çapulcu faşistlerle ilerici demokrat öğrencilere saldırıyorlar, ilerici asistanları tehdit ediyorlar. 29 Mayıs günü okul kantininde meydana gelen olayda Faşistler ilerici öğrencilere sopa, sandalye ile saldırdılar. Bu durumda, Devrimcilik adına çıkmış Mao'cu karşı devrimciler kitleyi provakasyona getirerek devrimcilerin püskürtülmesine çalıştılar. Ancak işçi sınıfı sosyalistleri ve anti-faşist, anti-maoistler bu oyunu bozarak faşistlere gereken dersi vermeyi başarmışlardır.

Manisa Maliye - Muhasebe Yüksek Okulu genç sosyalistleri

Ordu'da Gerçek Gazetesine Baskılar Sürüyor

KARADENİZLİ ÜRETİCİLER FINDIK TOPLAMAYA HAZIRLANIYOR

Ordu'da üçüncü kez Gerçek gazetesi satımı engellendi. Bundan önceki engellemeyi maocu halk düşmanlarının tezgâhladığını bildirmiştik. Gerçek gazetesinin geniş emekçi yığınların bağrında yer ettiğini bilen ve gören sömürücü parazitler umutsuzca gazeteye saldırıyorlar.

2.7.1978 günü halka gazetesini ulaştırmak için yola çıkanları polis takip ettikten sonra karakola götürmeye çalışmıştır. Bu arada arkadaşlarımızdan biri Gerçek gazetesinin diğer görevlilerine durumu haber vermek için kaçmayı başarmıştır. Necla adında Yüksek Okul öğrencisi arkadaşla Gerçek muhabirini karakola götüren polisler ukalaca konuşma ve sorulardan sonra bir de ifade almaya kalktılar. Tam bu sırada TSİP Ordu İl Başkanı Ali Aktürk ve arkadaşları geldiler. Bu haksız duruma müdahale ederek karakolu terkettik.

Bu satırlarda bir kere daha söylemek istiyoruz: Ordu'da şahsımıza yapılan baskı aslında Gerçek gazetesine ve ondan öte emekçi halkın bilinçlenmesine, öğrenmesine engel olmak için yapılan baskıdır. Amaç çok açıkça bellidir. «İşçiler emekçiler sakın uyanmasın sonra halimiz felâkettir.»

Ordu Gerçek gazetesi görevlileri sesleniyor. Tüm güçlükleri aşarak emekçi halkın gazetesini eline ulaştırmayı sağlayacağız.

Tütün emekçilerinin devam eden çilesi

GERÇEK Gümüşhacıköy Muhabiri BURHAN ALIŞ

Mevsim yaz. Sıcaklık 32 derece. Kızgın toprak üzerinde aç, sefil susuz, yalınayak ve tan ağarırken yorgun kalkarak akşam karanlığına kadar acımasızca çalışmaya mecbur bırakılan tütün emekçileri yaşayışını bu şartlar altında devam ettirirken biz emekçileri böyle zor yaşam altına sokan, gün geçtikçe sömürüsüne bir sömürü daha katan parababaları, kodamonlar, fabrikatörler, toprak ağalarının bu mevsimde her birinin kamplarda, plajlarda, yazlık villalarda, özel otomobil ve yatlarıyla günlerini gün eden bu mutlu azınlık mutsuz olan çoğunluğu her geçen gün daha çok sömürmek istiyorlar. Ama biz tütün emekçileri olarak bu sömürü düzeninin böyle devam etmeyeceği inancı içinde tarlada çalışan tütün üreticilerinin yanlarına kadar giderek sorunlarını kitlelere duyurmaya çalışıyoruz.

Tarlada çalışan 9 emekçinin üç kişi «çüt» çekmekte. Dört kadın emekçi tütün dikmekte, ikisi ise su vermektedirler.

GERÇEK: Kolay gelsin.

CEVAP: Hoş geldin.

GERÇEK: Adınızı öğrenebilir miyim?

CEVAP: Kömuran.

GERÇEK: Evli misiniz, kaç çocuğunuz var?

CEVAP: Evliyim, çocuğum yok.

GERÇEK: Kaç yıldır tütün yapıyorsunuz?

CEVAP: Valloha kardeşim çocukluğumdan bu yana tütün yapmaktayız. Hesap edersek şöyle böyle 17 yıldır tütün yapmakta bulunuyoruz.

GERÇEK: Çalıştığınız bu tarla sizin mi?

CEVAP: Çalıştığımız tarla bizim değil. Biz bir yıllığına kiralıyoruz.

GERÇEK. Bu tarlanın bir yıllık kirası kaç lira?

CEVAP: Çalıştığımız tarlanın kira parası dokuz bin lira kardeşim.

GERÇEK: Bu tütünün Tekel'e teslim edilmesi ne kadar zamanda oluyor.?

CEVAP: Anlatmak istersek kesin 11 - 12 ay sürüyor.

GERÇEK: Bu yılki tütün taban fiyatını nasıl karşılıyorsunuz?

CEVAP: Bu yılki tütün taban fiyatını olumlu karşılamıyoruz. Çünkü ben tarlanın kirası söyledim ya 9 bin lira.

GERÇEK: Siz tütün emekçilerinin kooperatifi veya derneğiniz var mı? Varsa siz tütün emekçilerine ne gibi yardımlarda bulunuyor?

CEVAP: Valla kooperatifimiz var ama bir yardımını göremiyoruz. Şimdi kendimizin kurmuş olduğu TÜTÜN ÜRETİCİLERİ VE EMEKÇİLERİ DERNEĞİ'ni kurmuş bulunuyoruz. Bin beş yüz aşkın üyesi bulunmakta bizim kendi dertlerimizi savunacak. Şimdilik bu derneğimiz var, yeni kuruldu, şimdiden çalışmalara başlamıştır.

GERÇEK: Siz yılda ne kadar tütün yapıyorsunuz?

CEVAP: Sekiz veya dokuz yüz kilo ancak yapıyoruz.

GERÇEK: Tütünden aldığınız parayla geçinebiliyor musunuz?

CEVAP: Tütünü yapana kadar aldığımız borcu anca ödüyoruz. Ondan sonra gene hep borçlanıyoruz. Çünkü iğneden ipliğe, gazdan şekere her şeye zam var.

GERÇEK: Gelecek yılki tütün taban fiyatının ne kadar olmasını istiyorsunuz?

CEVAP: Önümüzdeki yılki tütün taban fiyatının 100 lira olmasını istiyoruz. Çünkü bu adamlar bizlerden bir kilo tütünü 50 liradan alıyorlar, bize 250 liradan satıyorlar. Bu nedir yahu? Bizlerin geçim şartları çok zor oluyor.

GERÇEK: Kasabanızda tütününüzün nasıl muayene olmasını istiyorsunuz?

CEVAP: Şimdi köy mübayası olmasını istiyoruz ama bu muayenenin mümkün olduğu kadar erken başlamasını istiyoruz.

GERÇEK: Başka tütün hakkında ne gibi istekleriniz var?

CEVAP: Şimdi efendi, tütün baş fiyatının 150 lira olmasını istiyorum. Böyle giderse bu zamlar altında kendi emeğimizin karşılığını alamıyoruz.

Kars Süt Fabrikasından Faşistler Atılsın

MC döneminde, en ağır şartlar altında çalışan, baskı ve zulüm gören, işlerinden edilen Kars Süt Fabrikası işçileri, CHP'li yeni müdür İsmet Güner'han'ın ılımlı politikasına tepki göstererek, Sendikaları DİSK üyesi Gıda-İş'le yoğun bir mücadeleye girdiler.

50 kadar MC militanının, —30'u MHP'li— halen fabrikada tutulması CHP'ye ve CHP'li Fabrika müdürüne tepki duyulmasına neden olmuştur. Kendi dönemlerinde CHP'li ve devrimci işçilere yapmadıklarını bırakmayan MC'nin azılı militanlarının işlerine son verileceğine, verilmemiş, MC kıyımına uğrayan işçiler işe alınacağına, alınmamış, Kars Ülkü-Bir yönetim kurulu üyesi ve MC iktidarında Gıda-İş üyesi işçilere saldıran, kanlı olaylara neden olan azılı faşist Muhtar Aydın'ın bir yakını, CHP ilçe yönetiminin tavsiyesi ile işe alınmıştır. Bu şaşılacak olay, Kars Gıda-İş'le Kars CHP il örgütünü karşı karşıya getirmiştir.

«MC döneminde, Kars Süt Fabrikası Teknik İşler Şefliğine alınan, Fabrikanın araç patinaj zincirlerinden adam dövmek için zincir yapan, fabrikanın çelik borularını keserek bıçak yapan, fabrikanın teknik işler şefliği makamında çeşitli silahları söküp yağlayan ve tüm bu aletleri Kars Ülkü-Bir'e gönderen, Kars Süt Fabrikasının MHP'li Teknik İşler Şefi Nizamettin Egioğlu ne acıdır ki halen görevinde durmaktadır.» diyen Gıda-İş Sendikası Kars Şube Başkanı Yusuf Çelik, «Elimizde bu kişilerin işlerine son verecek ve hatta tutuklanmalarını sağlayacak belgeler vardır. Biz bu belgeleri sayın fabrika müdürü arkadaşımıza veriyoruz. yine de ılımlı politika güdeceğini bize söylüyor. Bu affedilmez bir hatadır. Ilımlı politika üyelerimizde üzüntü, faşist militanlarda güven ve sevinç yaratmıştır. Ama biz mücadelemizi daha aktif sürdüreceğiz. Ta ki, MC kıyımına uğrayan arkadaşlarımız işlerine alınıncaya, ta ki, üyelerimizin yüreklerindeki acıları, kinleri söküp atıncaya kadar...» şeklinde konuşmuştur.

CHP seçim öncesi sözlerini hatırlasın, işçilerin isteklerini yerine getirsin... Fabrikalardan MC'li militanlar atılsın...

Fındık Üreticileri ve Toplayıcıları Çileli

Egemen sınıfların sömürü aracılığını yapan iktidarlar şimdiye kadar fındık üreticilerini bir dilenci gibi görüp taban fiatına 50 krş. 100 krş. ekleyerek geçtiler. Bu 50 kuruşlar 100 kuruşlar pahalılığın ortalama % 30 arttığı dönemlerde verilmiş ve tepkiyle karşılanmıştı.

Günümüzde % 100'e varan zamlar karşısında fındık üreticisi alınteri döktüğü ürünün taban fiatları konusunda endişeli. Üretici 4-5 ay önce 250 krş.'a aldığım ekmeği şimdi 500 kuruşa alıyorum diyor. Ayakkabının, kumaşın ve bütün gıda maddelerinin fiatının iki misline fırladığına işaret eden üreticiler, fındık taban fiatının da buna bağlı olarak yüzde yüz arttırılmasını istiyor. Ayrıca üreticiler, tüccar ve tefecilerin oyunlarından kurtulmak istediklerini belirtiyor. Bunun için fındık kooperatifinin üreticiden yana düzene sokulması ve geliştirilmesi gerektiğine inanıyorlar.

Ancak fındık üreticilerinin hükümetlerden ve hele hele tüccarlardan fındık fiatını kendi lehine beklemesi boşunadır. Çünkü tüccarlar fındığı ne kadar ucuz alırsa kârları o denli kabarık olur. Üretici olarak kendi ürettiğimiz malı kendimiz pazarlayabilecek kooperatifler kurana dek çilemiz sürecektir.

"...Gelipte Bize Bakan, Halimizi Soran Yok.,,

Ank. Gerçek Muhabirleri: Enver Seçinti, Halil Yavuz
Fotoğraf: R. Toksöz

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Sokollu mahallesinde gazete satışı yapan arkadaşlarımızla birlikte bölgeyi dolaşan Gerçek muhabirleri, bölge halkıyla röportajlar yapmaktadır. İlk olarak inşaat işçileriyle yaptığımız konuşmaları sunuyoruz.

— Merhaba, arkadaşlar.

— Merhaba.

— Adınız?

— Osman Dere, İbrahim Altınbaş, Hüseyin Ala.

— Ne iş yapıyorsunuz?

— Soğuk demirciyiz abi, inşaat üzerinde demir bağlıyoruz.

— Elinize ne kadar para geçiyor?

— Yevmiyeli olarak çalışıyoruz. Günde 250 TL. alıyoruz.

— Yetiyor mu?

— Elimize geçen günlük para fazla gibi ama, ayda kaç gün çalışacağımız belli olmuyor. İş bugün varsa, yarın yok! Hava bozuksa, demir yoksa mesela, müteahhit yok derse iş yok! Zaten yılda 5-6 ay çalışıyoruz.

— Nerede oturuyorsun Osman?

— Kayabaşında, tek oda bekar evinde kalıyorum. Kira 500 TL.

— Sigortalı mısınız?

— Sigortalı deniyor ama, sigorta bize hiç bakmıyor. Geçen gün arkadaşın eli parçalandı, eczane filan, kendimiz uğraştık. Ancak önemli kaza olursa, o zaman sigortalı gösteriliyoruz. Geçici sigorta yapılıyor, o da asgari ücretten.

— Peki, sendikanız yok mu? Sendikalı olsanız iyi olmaz mı?

— Sendikamız yok. Geçici işçi olduğumuz için 3 gün orda, 5 gün burda çalışıyoruz. Sendikamız olsa çok iyi olur ama, gelip de bize bakan, halimizi soran yok!

— Gazetemiz, sizin dertlerinize çözüm bulmak için çıkıyor Haftaya tekrar yanınızdayız.

— Abi, haftaya biz burda yokuz. Gazeteyi biz gelip alalım.

Adresimizi verip ayrıldık. Ardından başka bir inşaatta çalışan işçilerden biri sorularımızı şöyle cevapladı:

— Adınız?

— Adım Mehmet Yalçın.

— Ne iş yapıyorsunuz?

— Apartmanlarda kalorifer ve su tesisatı döşüyoruz.

— Elinize kaç lira geçiyor?

— Yevmiye 175 TL. Ayda 25 gün filan çalışıyorum. Yılın en çok 6-7 ayında iş oluyor. Kar düştü mü iş olmaz.

— Kazancın yetiyor mu?

— Aldığım para yetiyor. Bekar hayatı yaşıyorum. Ev kiram yok. Evli bir adama bu para hiç yetmez. Nasıl evlenecem bilmem?

— Sigortalı mısın?

— Sigortamız da yok, iş kazası olsa, hemen oldu bitti sigorta yapılıyor. Patron sigortayı geçiştiriyor.

Öğle olmuştu, kızgın güneş altında çalışan işçiler yemek paydosu veriyordu. Birer gazete aldılar.

İçlerinden biriyle söyleşiye başladık.

Bize şunları anlattı:

Adım ali, 200 TL. günlük alıyorum. Ayda 15 gün, yılda 4-5 ay iş bulabiliyorum. Çorumluyum. Aldığım para yetmiyor tabi, evlenecek para biriktirmek için dişimizden, tırnağımızdan artırıyorum. Sigorta yok, Bir yerimiz kırılsa yatar kalırız. Sendikayı isteriz, sendikacılar gelmedi. Kirada oturuyorum 1000 liraya. Bak mesela, bu inşaat kaloriferli, lüks bir inşaat. Eziyetini biz çekiyoruz, oturanlar onlar olacak. Başımızı sokacak gecekondum bile yok!

- Çek abi, çek. Halimizin resmini çek.

- Gazetemizi de getirin haftaya.

ZORBALIĞIN KOLGEZDİĞİ İŞLETME

Mazıdağı - Karataş Fosfat işletmeleri, zorbalığın gericiliğin, kanunsuzluğun her geçen gün biraz daha katmerleştiği bir yer. İşçi iş güvenliğinin yokluğundan, memur haksız uygulamaların sürüp gittiğinden yakınır. Bu işletme hakkında değişik vargıları olanlar varsa da ezici çoğunluğun işletmedeki ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimciler üzerinde sindirici ve yıldırıcı uygulamaların ağır bastığında birleştikleri de bir gerçek. İşçi alımları ve işçilerin nasıl sarı sendikaların pençelerine terkedildiğini daha geniş ve örneklemeli bir başka yazıya bırakarak bazı genel ve güncel sorunları irdelemeye çalışalım.

FAZLA MESAİ DAĞITIMINDA FARKLI UYGULAMALAR :

1977 yılına ait fazla mesailerin dağıtımında fiili çalışma süreleri değil, kişilerin ideolojik yapıları ölçü alınmıştır. Doğal ki böyle bir uygulamanın ortaya çıkardığı tablo keyfiliğin ve yasa tanımazlığın tablosudur. Eylemli çalışma süresi 1977 yılı itibariyle bir yıl olan memurlara (50) saat fazla çalışma ücreti verilirken gene 1977 yılı itibariyle dört aylık eylemli çalışması olan bazı memurlara da 200 saat ile 950 saat arasında değişen fazla çalışma ücreti ödenmiştir.

KADRO VE ÖZGÜRLÜK HAKLARININ DAĞITILMASINDA KEYFİLİK DORUĞUNA ULAŞMIŞTIR :

Çalışanların çalıştıkları iş alanında başarılı olmaları yaptıkları işin niteliğine intibak etmelerine büyük ölçüde bağlıdır. Ancak bu da çalışanların kendi iş alanlarında tutulmaları ve eğitilmeleriyle olanaklıdır. Oysa Mazıdağı - Karataş Fosfat işletmesinde, durum bu kuralın dışında ve tamamen tersidir. İlerici, yurtsever, demokrat ve devrimci memurlar servis servis dolaştırılmaktadır. Daha yeni işine uyum yapamadan bir başka serviste değişik bir işle görevlendirilmektedir. Bir üst kadrolarsa ulufe gibi dağıtılmaktadır. Hakkeden değil, keyfiliğe boyun eğenler ve gerici üslubuyla ün salanlar terfi ettirilmektedir.

LOJMAN DAĞITIMINDAKİ FARKLI UYGULAMALAR:

Bu hengameli gidişata ayak uyduranlar en derli toplu ve hatta lüks sayılabilecek lojmanlara yerleştirilirken, haksızlığa, keyfiliğe, taşızan baskı ve örgütlenmelere karşı direnenler ise izbelere itilmektedir. Yalnız bu da değil, bu uygulamalardan ayrı olarak yapay bir KURT-TÜRK emekçi düşmanlığı oluşturmak için tüm olanaklar seferber ediliyor. Ayrı ulustan emekçi ve aydınların bütünleşmemesi için her türlü hile, tezvirat, mugayata ve provakasyona başvuruluyor. Ne ki bu oyunlar istenen sonucu vermiyor. Sömürünün, ulusal baskının ve keyfiliğin kapitalizmin bağrından kaynaklandığını görenler, görmeye başlayanlar bu oyunları bozuyor. Bu da egemen güçleri ve onların yerli işbirlikçilerini daha da hırçınlaştırıyor.

EĞİTİMSİZ İŞÇİ ÇALIŞTIRILMASI İŞ KAZALARINI ZORUNLU HALE GETİRİYOR :

Eğitimsiz işçi çalıştırmalara iş güvenliği ile ilgili önlemlerin alınmayışı da eklenince iş kazaları ve bu kazalarda canlarını kaybedenler, sakatlananlar çoğalıyor. Mazıdağı - Karataş Fosfat İşletmesinde 1977 yılı içinde çeşitli iş kazalarında toplam (5) emekçimiz hayatını yitirmiş, bir çoğu da sakat kalmaya mahkum olmuştur. 350'ye yakın işçinin çalıştığı bir işletmede bu rakamlar daha bir önem kazanıyor. Özellikle iş yasasına aykırı ateşçi çalıştırılması ve bununla ilgili hiçbir önlem alınmaması iş kazalarının çoğalmasına neden oluyor. İşsizliğin dayattığı zorunlulukla tüm eğitimsizliğine karşın hayatı pahasına bu tür rizikosu ağır işleri üstlenip sonra da hayatını yitiren emekçilerimizin hesabı sorumlulardan yine işçi sınıfı ve emekçi halkımızca sorulacaktır.

FAŞİSTLER KADEME KADEME ÖRGÜTLENİYOR :

Azılı ve sicilli faşist MHP militanları işletme içinde sistemli bir biçimde örgütleniyorlar. MC döneminden kalma müdürler yetmiyormuş gibi işletme yeni faşistler atanarak takviye edilmiştir. adeta. İlerici, yurtsever, demokrat ve devrimciler üzerinde bir baskı mekanizması kurulmuş, bu mekanizma hakaretten dövmelere dek işletilmektedir. İşçiler arasında gerici ve faşist ideolojik örgütleme çalışmalarına alabildiğine hız verilmiştir. Sınıf sendikacılığı doğrultusunda girişimlerde bulunan işçiler baskı ve zor yoluyla engellenmektedir. İşletmedeki faşist bürokrasi yerel çelişkileri kendi iğrenç amaçları için hem körüklemekte ve hem de kullanmaktadır.

Kapitalist düzenin kendi doğasında varolan bu insana değil, makinaya, emeğe değil artı-değer sömürüsüne değer veren ve öncelik tanıyan politika koşullara göre mevzii başarılar kazanabiliyor. Mazıdağı-Karataş işletmesi burjuvazinin ve yerel gericiliğin bu tür manevralarını kolaylaştırıcı koşullarla dolu. Bir yanda yerel çelişkilerin dışına daha tam olarak çıkamamış unsurların varlığı, öte yanda işçi olup fakat köylülük bağları halen ağır basan yarı-proleter niteliği proleter konumuna olumsuz yönde etki yapan işçilerin çoğunlukta olması faşistlerin ve yerel gericilerin işlerini kolaylaştıran koşulların başında geliyor. Ancak her şeye ve tüm güçlüklere karşın tutarlı ve kararlı ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimci işçi ve memurların mücadelesi ve bu mücadeleye emekçi halkımızın kazanılmasıyla bu engeller mutlaka aşılacaktır. Mazıdağı'ndaki olumlu gelişmeler bu inancımızı teyit eder doğrultudadır.

SEKA'da Sigortasız İşçi Çalıştırılıyor

İşçi sınıfının en yoğun olduğu bölgemiz Kocaeli'nde, işçilerin sorunları gün be gün büyüyor. Bunun en bariz örneğini işçi sayısının 7000'den fazla olduğu devlet sektörü Seka'da görüyoruz.

Seka'daki bu 7000'den fazla sendikalı ve sigortalı işçinin dışında, 300'ün üzerinde sigortasız, gündelikçi muvakkat işçi çalıştırılıyor. SEKA bir devlet kuruluşu olduğu halde!

Aslında diğer 7000 sendikalı ve sigortalı işçinin bu düzende gerçek hakkını aldığını söyleyemeyiz. Hele bu fabrikada sarı sendika Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş yetkili ise.

Biz Gerçek muhabirleri olarak bu işçilerin sorunlarını Kocaeli dışına, tüm Türkiye'ye duyurabilmek, sarı sendikaların ne olduğunu bir kez daha kitlelere anlatabilmek için muvakkat, gündelikçi işçilerle röportaj yaptık.

Gerçek — Seka'da nasıl çalıştırılıyorsunuz?

Cevap — Biz burada gündelikçi olarak çalışıyoruz. Her sabah belli bir yerde toplanıyor ve işveren yetkililerince fabrikanın değişik yerlerine dağıtılıyoruz (bobin, saman, selüloz, kırpıntı, iskele.) Üstelik bu yetmiyormuş gibi çalışma saatleri içinde çalıştığımız bölümden alınıp başka bölümlere sevkedilebiliyoruz. Bu durumun biz işçiler arasında işe alışma açısından büyük sakıncaları var. (Türkiye'de iş kazalarının çokluğunun sebeplerinden birini gayet iyi şekilde çıkarabiliriz).

Gerçek — Ücretlerinizi nasıl alıyorsunuz?

Cevap — Her iş gününün akşamında 100 TL. veriyorlar. Bu ücret aslında 110 TL. iken 10 TL. yemek parası olarak işverence kesiliyor.

Gerçek — Bir iş akdi imzalıyor musunuz?

Cevap — Hayır, bizler her akşam çıkarılıyor, sabahleyin ise gerekliyse tekrar işe alınıyoruz.

Gerçek — Anlıyamadım, devlet sektöründe böyle olmaması gerek. Yoksa siz müteahhite mi çalışıyorsunuz?

Cevap — Hayır, SEKA'ya çalışıyor paramızı ordan alıyoruz.

Gerçek — Sendikanız var mı?

Cevap — Sigortamız bile yok, ne sendikası!

Gerçek — Nasıl oluyor da devlet sektöründe sigortasız çalıştırılıyorsunuz?

Cevap — Valla ne bileyim. Hepimizin 2-3 tane çocuğu var. Çalışmak zorundayız. Bu bakımdan sesimizi çıkaramıyoruz.

Gerçek — Ne zamandan beri böyle çalışıyorsunuz?

Cevap — Yıllardan beri böyle devam ediyor. Daha önce aracı çalıştırıyordu. Şimdi ise SEKA kendisi çalıştırıyor. Sendikasız, sigortasız çalıştırmak kanunlara aykırı olmalı öyle değil mi?

Gerçek — İş kazası halinde ne oluyor?

Cevap — İş kazası olduğunda yıldırım sigorta sistemini uyguluyorlar.

Gerçek — Seka'da yetkili olan sendika sizin sorunlarınızla hiç ilgilenmiyor mu?

Cevap — Sendika kendi üye işçisinin bile sorunlarıyla uğraşmıyor.

Kars Çimento Fabrikasında MC Kalıntısı Yöneticilerin Baskısı Devam Ediyor

Gerçek Kars Muhabiri : Mevlüt Koçak

Kars Çimento Fabrikasında halen 400'e yakın işçi çalışıyor. Bu işçilerin çalışma koşulları çok ağır ve işçi sağlığı yönünden çok kötü durumdadır. Her gün onlarca işçi rahatsızlanmakta, birçoğu ise akciğer hastalıklarına yakalanmaktadır. Bu durum sigorta hekimliğince birkaç kez rapor edilmiştir. Kötü koşullara yemeklerin düzensiz ve yenmeyecek şekilde çıkması da eklenince işçiler için hayat çekilmez oluyor. Yöneticilerin baskısı ise tuz biber ekiyor duruma.

Yemeklerin düzenli çıkması için 20.6.1978'de yemek direnişi yapmak isteyen işçiler, yöneticilerin küfür ve tehditleriyle karşılaştılar. Özellikle Makine Bakım Şefi SERVET ÜSTÜN ve imalat Şef Yardımcısı İsmet Tasalıgil en ağır sözleri kullanarak işçileri tehdit etmişlerdir, işçilerin kararlılığı karşısında yöneticiler fabrikaya jandarma çağırmışlardır. Mahkeme de suçsuz bulduğu işçi arkadaşlarımızı serbest bırakmıştır.

Çimento işçilerinin bu örnek direnişi işçi sınıfının uzun mücadele yolunda önemli bir sınav olmuştur. Çimento işçilerini yeni görevler bekliyor.

Yamanlar Cam İşçileri Kararlı

Antalya'da kurulu Yamanlar Cam fabrikasında çalışan işçiler ekonomik demokratik mücadelelerini DİSK çatışı altında vermek için DİSK'e bağlı Hürcam - İş Sendikası çatısı altında örgütlendiler. Tam bir birlik ve beraberlik içinde sürdürülen örgütlenmeden sonra Sendika işyerinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkisini aldı. Durumu anlayan İşveren; işçilerin birliğini bozmak için çok çabaladıysa da bunu başaramadı. Sendika tarafından toplu sözleşme görüşmelerine çağrılan Yamanlar işvereni sözleşme masasına oturmamak için işçi düşmanı girişimleri denemeye başladı ve toplam 13 işçinin iş akdini feshetti. Ancak, işçilerin kararlı mücadelesi ve kenetli davranışı ile karşılaştı. Hürcam-İş Sendikası ve kararlı Yamanlar İşçileri işverenin yasa dışı baskılarını geriletmeye ve toplu iş sözleşmesini imzalatmaya azimli olduklarını ispat ettiler. Vö sonuna kadar mücadelelerini sürdürecekler.

Bir işçinin hayat hikayesi

Gerçek Espiye Muhabiri:
H. Aydın Karagöz

Gerçek: İsminizi söyler misiniz?

Cevap: Yılmaz Kömürcü.

Gerçek: Hayat hikayenizi anlatır mısınız?

1960 yılında Espiye ilçesinin Çepni köyünde doğdum. Yoksul bir ailenin çocuğuyum. Ailemizin geçimini Annem ve Babam köyde ırgatlık yaparak sağlıyorlardı. Ev işlerinde çalışmam nedeniyle okula gidemedim. Ben 16 yaşına geldiğimde Babam köyde öldürüldü. Babam ölünce ailemin geçimi benim sırtıma yüklendi. Ve Babam öldükten sonra 2 yıl kadar köyde ırgatlık yaparak annemle beraber ailemizin geçimini sağlamaya çalıştım. Köyde çalışmam geçimimize yetmediğinden 1975 yılında Espiye'ye geldim. Tanıdığım bir arkadaş aracılığı ile bir inşaata 60 TL. yevmiye ile girdim. Bir zaman inşaatlarda sürekli çalıştım. Daha sonra 1500 TL.sına bir el arabası aldım. O günden bugüne el arabası ile çalışırım, el arabalık iş olmadığı zaman inşaatlarda çalışırım. Burada bir evde kalıyorum, kazandığım paradan köydeki aileme gönderirim. Benim gönderdiğim paralar ve annemin köyde ırgatlıktan kazandığı paralar ailemizin geçim kaynağıdır. Günde 10-11 saat çalışırım. Dinlenmek için ayrı bir zaman ayıramam. Günde ortalama 100 TL. civarında kazanırım. Bu para bize yetmiyor. Parayı hesaplı harcamak zorundayım. Okuma-yazma bilmiyorum. Ben de diğer arkadaşlar gibi okumak isterdim. Fakat ailemizin fakir olması nedeniyle okuyamadım. Yarın ne olacağım belli değil. Hastalanıp yatağa düşsem ailem ve ben açlıkla karşı karşıya kalırız. Zaten yarı aç yarı tokuz. İyi yiyip, iyi giyinemiyoruz. Yarınımdan emin değilim. Ben de insan gibi yaşamak istiyorum.

Gerçek Sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 9 Temmuz 1978